

SINGURĂTATE

Alexandrescu Oana-Adriana

La ceas târziu,ștergându-mi geana sub umbra unui vis fugar
Rugând pământul să mă rabde încă o noapte fără tine
Îmi scutur trupul de emoții..în noaptea ce mă strigă iar
Prădalnică singuratate..de ce să lăcrimez îmi vine?!

Nu-mi deslușesc nicicum trăirea..mi-s vinovată că te-aseamăn
Cu raza vie ce coboară sfidând perdeaua norilor
Te-ai dispersat în amintire..mi-e dor de sufletul meu geamăn
(Cum îți plăcea să mă alinți...pân' la ivirea zorilor..)

De aş putea,mi-aş smulge vina că te-am lăsat să-mi fii speranță
Dar timpul are doar o rută..și trece fără-a mă simți
N-ai pic de milă de suspinul ce-mi naște lacrima pe față?!
Ai fost prea viu..dar te-ai stins iute..n-ai vrut perechea mea să fii!..

Mă răscolesc acum regrete..le strâng în cufărul tristeții
O luptă se aprinde-n suflet..vreau să te uit..oh,tare-aş vrea!!!
Dar cum să fac?! Grumazu-ți dulce e sărutat de toți poeții
Ce îmi aștern pe rana-mi vie..frânturi din poezia ta...

16.05.2017

de Oana Adriana Alexandrescu

Focșani.